తోడు దొంగలు

టెంపోరావ్

ఆరతి పడుకుని పత్రిక చదువుతోంది. గదిలో ఫ్లోరసెంట్ లైటు ప్రకాశవంతంగా వెల్గుతోంది. ఫాన్ వేగంగా కదుల్తోంది.

తన తండ్రి తిరిగొచ్చేసరికి పన్నెండు దాటుతుంది. ఫ్యాక్టరీ నుంచి క్లబ్ కి వెళ్ళి అక్కడ పేకాడ్తూ కూర్చుంటాడు తండ్రి. పన్నెండింటికి అందరూ పోతారు. అతడూ ఇంటికి చేరుకుంటాడు.

బయటనుంచి పోలీస్ విజిల్సు వినబడ్డాయి. ఆమె పరుపుమీదనుంచి దూకి కిటికీ దగ్గరకు నడిచింది. బయటకు చూసింది. కొంచెం దూరంలో ఇంటి కాంపౌండ్ వాల్ కనిపించింది. ఆ గోడ కటువైపున గోపాలం రోడ్డుంది.

ఆ రోడ్డుమ్మట నలుగురు పోలీసులు పరుగెడ్తున్నారు. చంద్రకాంతిలో వాళ్ళ టోపీలు ఆమెకు బాగా కనిపించాయి. మళ్లా విజిల్సు. ఏమైంది? వాళ్ళు యెవరి వెనక పరుగెడ్తున్నారు?

ఆలోచిస్తూ ఆమె టైమ్ చూసింది. తొమ్మిదిన్నర దాటింది.

ఏదో ఆకారాన్ని తన కాంపౌండులో చూసి ఆమె వులిక్కిపడింది.

ఒకతను కిటికీ దగ్గరకు గాభరాగా వచ్చాడు.

"ప్లీజ్, తలుపు తెరువు! వాళ్ళు నాకోసం వస్తున్నారు" అర్చాడతను.

అతను యువకుడు. పాంట్, స్లాక్ ధరించాడు. చేతికి వాచ్ వుంది. అతడి ముఖం చూస్తే పోలీసులు వెంటాడే అపరాధి అని యెవ్వరూ అనుకోరు. మళ్లా పోలీసు విజిల్సు ధ్వనించాయి.

"ప్లీజ్, తొందరగా! వాళ్ళు యీ కాంపౌండులోకి వస్తున్నారు!" అర్చాడతను.

"ఇంటి వెనక్కి పరుగెత్తు! తలుపు తెరుస్తాను" అందామె.

అతను వెనకవైపుకు పరుగెత్తాడు. ఆమె వేగంగా వెనక గదిలోకి వెళ్ళి తలుపు తెర్చింది. అతడు లోపలికొచ్చి మెల్లిగా తలుపు మూసి గడియ పెట్టాడు.

"నీ గదికి పో! వాళ్ళు నా గురించి అడగొచ్చు. యేదేనా చెప్తే ఈ కత్తితో పొడిచి నిన్ను చంపుతాను! నన్ను కాపాడ్తే నీకు యే ప్రమాదమూ రాదు" అన్నాడతను.

ఆమె తన పడగ్గదిలోకి నడిచింది. ఆమెను గమనిస్తూ హాల్లో నిలబడ్డాడతను.

ఆమె కిటికీ బయట పోలీసులు ఆగారు. ఆమె వాళ్ళవైపు చూసింది.

"ఏమైంది?" అడిగిందామె.

"ఒక దొంగ ఇలా పరుగెత్తుకొచ్చాడు. వాడిని చూశారా?" అడిగాడు కాన్‌స్టేబులు.

"అతడు గోడదూకి గోపాలం రోడ్డుకి దిగడం నేను చూశాను" అందామె.

"థాంక్స్. పదండి" అన్నాడొక కాన్‌స్టేబులు.

వాళ్ళు గేటు దాటి గోపాలం రోడ్డువైపు పరుగెత్తారు.

కిటికీ అద్దం తలుపులు ఆమె మూసేసింది. హాల్లో నిలబడి వున్న యువకుడివైపు చూసింది.

"మిస్టర్, లోపలకురా!" అందామె.

అతడు లోపలకు వచ్చాడు. సోఫాలో ఆమె అతడిని కూర్చోమంది. అతడు కూర్చున్నాడు. అతడి చేతిలో కత్తి మెరుస్తోంది.

అతడివైపు ఆమె సూటిగా చూసింది. అతడి వయస్సు ఇరవై ఆరో, యిరవై ఏడో వుండొచ్చు. మనిషి అందంగా వున్నాడు. చదువుకున్నవాడిలా కనిపిస్తున్నాడు.

"ఆ కత్తిని జేబులో పెట్టుకోరాదూ? మంగలికత్తిలా ఎందుకది నీ చేతిలో?" అందామె.

అతడు బటన్ నొక్కాడు. కత్తి లోపలకు దూరింది. అతడు బటన్ నైఫ్‌ని పాంటుజేబులో పడేసుకున్నాడు.

"పోలీసులు నీ వెనక యెందుకు వచ్చారు?" ప్రశ్నించిందామె.

"ఎవర్నో వెంటాడ్డమే వాళ్ళ పని!" అన్నాడతను.

"అందర్నీ వెంటాడరే!" అందామె.

"నేనొక దొంగనని వాళ్ళ అనుమానం" అన్నాడతను.

"కావా?"

"నేను చేసిన తప్పల్లా ఆ ముసలిదాని మెళ్ళోని గొలుసును లాగడం. ఆమె భూకంపం వచ్చినట్లు అర్చింది. సమీపంలో వున్న పోలీసులు నా వెనకబడ్డారు. గొలుసు ఆమె మెళ్ళోనే వుంది" అన్నాడతను.

"ఆమె గొలుసును దొంగిలించడానికి ప్రయత్నించావుగా! నువ్వు దొంగవన్నమాటే!" అందామె.

"గొలుసు నా చేతికి రాలేదు."

"ఇంతకుముందు ఇటువంటి దొంగతనాలు చేశావా?"

"చేశాను."

"మంచి కుటుంబానికి చెందినవాడిలా వున్నావు. చదువుకున్న వాడిలా అగుపిస్తున్నావు. ఇలా దొంగతనాలకు ఎందుకు దిగజారావు?"

"చదువున్నా, ఉద్యోగం దొరక్కపోతే నాలాంటి వాళ్ళు మరేం చేస్తారు?" అడిగాడతను.

"అందరూ నీలా దొంగలవరు!"

"అందరికీ ధైర్యం వుండదుగా! లోకంలో చాలా మంది పిరికిపందలు. ఎక్కడ పట్టుబడిపోతామో అని భయపడ్తారు!"

"నువ్వూ ఆ కోవకు చెందినవాడవే! పోలీసులు వెనక వస్తూంటే నువ్వు భయంతో పరుగెత్తావు. కాపాడమని నన్ను బ్రతిమాలావు" అందామె.

"పోలీసులంటే నాకు భయంలేదు. ఇప్పట్లో వాళ్ళకు పట్టుబడ్డం నాకిష్టంలేదు. నా తల్లి గుడ్డిది. ఆమెకు నేను తప్ప మరెవ్వరూ లేరు."

"అదంతా విని విచారిస్తున్నాను" అని ఆమె అతడి వంక క్షణకాలం చూసింది.

ఆమె టైమ్ చూసింది. పది దాటింది.

"భోజనం చేశావా?"

"లేదు" అన్నాడతను.

"వడ్డిస్తాను, రా" అందామె.

అతడామె వంక గాభరాగా చూశాడు.

"నీ వాళ్లెవరేనా వచ్చినదాకా నన్ను ఇక్కడ వుంచి పోలీసులకు అప్పగించాలనా నీ వుద్దేశం?" అన్నాడతను.

ఆరతి తీయగా నవ్వింది. అతడి వంక చిరునవ్వుతో చూసింది.

"దొంగతనానికి దిగజారి నీలోని విశ్వాసాన్ని, మానవత్వాన్ని నువ్వు పోగొట్టుకున్నావు!"

అతడు తల దించాడు.

"నన్ను క్షమించు! నా పరిస్థితిలో నేనెవర్నీ నమ్మలేను" అన్నాడతను.

"నిన్ను నేను అర్థం చేసుకున్నాను. నీకు యే భయం లేదు. నా మూలంగా నువ్వు పోలీసులకు పట్టుబడవు. తింటూ మాట్లాడొచ్చు రా" అందామె.

ఆమె వెనకనే అతడు డైనింగ్ హాల్లోకి నడిచాడు.

2

కుర్చీలో కూర్చున్నాడతను. డైనింగ్ టేబుల్ చక్కగా వుంది. మొజాయిక్ ఫ్లోర్ మెరుస్తోంది.

పెద్ద కంచంలో ఆమె వడ్డించింది. పదార్థాలను చూస్తూంటే అతడి నోరు వూరింది.

అతడు ఆకలితో తినడం ప్రారంభించాడు. కొంతసేపు గదిలో మాటలు లేవు. తింటూన్న అతడి వంక ఆమె చూస్తోంది. అతడు ఆకలితో తింటున్నాడు.

తటాలున యేదో చప్పుడైంది. అతడు త్రుళ్ళిపడ్డాడు. లేచి నిలబడ్డాడు. ఆమె పక్కనున్న వంట గదిలోకి

వెళ్ళి తిరిగి వచ్చింది.

"కిటికీ తలుపు తెర్చి వుంది. పాలకోసం వెతుకుతోంది పిల్లి. నన్ను చూసి పారిపోయింది."

"ఈ ఇంట్లో మరెవ్వరూ లేరా?"

"నాన్నా నేనూ వుంటున్నాం. అమ్మ మరణించి ఆరేళ్ళయింది. పన్నెండు దాటిందాకా నాన్న యింటికి రాడు."

"ఒక్కర్తెవూ వుంటావా? నీకు కాపలా?"

ఆమె నవ్వింది.

"పొద్దుటే కాలేజికిపోయి నేను సాయంత్రం వస్తాను. నేను వచ్చేసరికి వంటామె, పనిమనిషి మంగమ్మ వుంటారు. యేడు గంటలకు వాళ్ళు పోతారు. ఆటుపైన గూర్ఖా మాత్రం వుంటాడు."

"గూర్ఖా నాకు కనపడలేదే?" అన్నాడతను.

"యూ ఆర్ లక్కీ! ఏదో హిందీ సినిమా చూడ్డానికి అతడు వెళ్ళాడు. అతడు యిక్కడ వుండి వుంటే నిన్ను పట్టుకొని పోలీసులకు అప్పగించి వుండేవాడు. మా గూర్ఖా దేవాంతకుడు. ఇంతకుముందు ముగ్గురు దొంగల్ని పట్టు కున్నాడు" అందామె.

"గూర్ఖా వున్న ఇంట్లోకి నేనెప్పుడూ వెళ్ళను. పోలీసులనుంచి తప్పించుకోవడానికి మీ కాంపౌండులోకి దూరాను. లక్కీగా నువ్వు కిటికీ దగ్గర నిలబడివున్నావు" అన్నాడతను.

మరికొంత మామిడికాయ పప్పును ఆమె కంచంలో వేసింది.

"ఇది చాలా బాగుంది. మీ వంటామె బాగా వండు తుంది" అన్నాడతను.

"ఇరవై ఏళ్ళపైగా ఆమె ఇక్కడ వంటామెగా వుంటోంది. ఆమె వండితేగాని నాన్నకు నచ్చదు."

పెరుగూ అన్నం కలుపుకొని అతడు తిన్నాడు. గదిలో వున్న బేసిన్ దగ్గరకెళ్ళి నోరు, చెయ్యి కడుక్కున్నాడు.

"థాంక్స్ ఫర్ ది డిన్నర్" అన్నాడతను, ఆమెకేసి నవ్వుతూ చూస్తూ.

అతడు నవ్వితే చూడ్డానికి యెంతో ఆనందంగా వుంది.

"నీ పేరు?" అడిగిందామె.

"సాగర్."

"నా పేరు ఆరతి. నా తండ్రి పేరు రాజారావు" అందామె.

ఇద్దరూ హాల్లోకెళ్ళి కూర్చున్నారు. ఆమె టైమ్ చూసింది. పదకొండు అయింది. పైన ఫాన్ తిరుగుతోంది. హాల్లో రెండు ఫ్లోరసెంట్ లైట్లు వెల్గుతున్నాయి.

ఆమె అతడి వంక సూటిగా చూసింది.

"వుద్యోగం దొరికితే నువ్వు దొంగతనం నిజంగా మానేస్తావా?"

"మానేస్తాను."

"నాతో అలా చెప్పి మళ్ళా దొంగతనంలోకి దిగకూడదు!"

"దిగను."

ఆమె ఒక కాగితం మీద తన తండ్రి పేరూ, అడ్రసూ రాసింది. కింద తన టెలిఫోన్ నంబరు ఇచ్చింది.

"రేపు నువ్వు నా తండ్రి రాజారావును కలుసుకో. రేపు నేను నాన్నతో మాట్లాడతాను. నాకు యెక్కడి

నించేనా ఫోన్ చెయ్యి. నాన్న యేమన్నాడో ఎక్కడ కల్సుకోవాలో చెప్తాను" అందామె.

అతడు కాగితాన్ని తీసుకున్నాడు.

"తప్పక కల్సుకుంటాను. మిస్ ఆరతీ, నా గురించి నీ తండ్రికి అంతా చెప్పకు!"

"నువ్వు దొంగవని చెప్పనులే!" అందామె నవ్వుతూ.

సోఫాలోంచి అతడు లేచాడు. ఆమెవైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"యూ ఆర్ ఎ గ్రేట్ గర్ల్!" అన్నాడతను.

ఇద్దరూ ముందు గుమ్మంవైపు నడిచారు.

"ఒక్క క్షణం ఆగు!" అని ఆమె లోపలకు పరుగెత్తింది.

కాస్సేపట్లో తిరిగి వచ్చింది. అతడి వంక చూసింది.

"ఇటుపైన నాతో నిజం చెప్పాలి" అందామె.

అతడు తలాడించాడు.

"నీ దగ్గర ఎంత డబ్బుంది?"

అతడు ఆమెవైపు అదోలా చూశాడు.

"పైసాకూడా లేదు" అన్నాడతను.

ఐదు వంద రూపాయిల నోట్లను ఆమె అతడికిచ్చింది.

"నీ తండ్రి ఏమనుకుంటాడో?" అన్నాడతను.

"ఇది నా డబ్బు. నాన్న నాకు ప్రతినెలా నా ఖర్చులకు డబ్బిస్తూ వుంటాడు. అందులోంచి నేను చాలా దాచుకున్నాను. ఇది నేను నీకు యెందుకిస్తున్నానో తెలుసుగా?"

"తెలుసు" అన్నాడతను.

"చేతులో ఏమీ లేక, కడుపునిండా తిండి దొరక్క మనుషులు నేరస్తులవుతారు. ఆ స్థితి నీకు రాకుండా

వుండాలని" అందామె.

"నీకు చాలా థాంక్స్" అన్నాడతను.

ఆమె తలుపు తెర్చింది. బయట గూర్ఖా పచార్లు చేస్తున్నాడు. గూర్ఖా వాళ్ళకు నమస్కరించాడు.

గేటు దాటి అతడు బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. వెనక్కు తిరిగి ఆమె వచ్చేసింది. ముందు తలుపు మూసి ఏర్ లాక్ చేసింది. వుషారుగా తన పడగ్గదిలోకి వెళ్ళింది. కిటికీ ముందు నిలబడి బయటకు చూసింది. మెల్లగా వెళ్ళి పరుపుమీద వాలింది. తెలియకుండానే ఆమెకు నిద్ర పట్టేసింది.

3

డైనింగ్ హాల్లో అరతి, ఆమె తండ్రి బ్రేక్ ఫాస్టు సేవిస్తున్నారు.

తండ్రి సంరక్షణలో అరతి అల్లారుముద్దుగా పెరిగింది. ఆమె ఏం కావాలన్నా అతడు వద్దనడు.

ఆమె తండ్రివైపు చూసింది.

"నాన్నా, నా ఫ్రెండు అన్నయ్య సాగర్ కి వుద్యోగం లేదు. ఆమె తండ్రి వ్యాపారంలో బాగా నష్టపోయాడట...."

"నీ ఫ్రెండు ఎవరు?"

"కమల."

"ఆ అమ్మాయిని నేనెన్నడూ చూడలేదే!"

"ఆమె యిక్కడకు రాలేదు నాన్నా. కాలేజీలో కలుసుకుంటూ వుంటాం."

"అతడికి ఉద్యోగం కావాలంటావు. అంతేనా?"

"అవును."

"వచ్చి నన్ను చూడమను."

"ఎక్కడ?"

రాజారావును కల్సుకోవడం అంత సులువైన పని కాదని ఆమెకు తెలుసు. అతడికి సిమెంట్ ఫ్యాక్టరీ వుంది. పట్నంలో రెండు ఏ.సి. థియేటర్లు వున్నాయి. పట్నంలో డజన్ టెక్స్టయిల్ షో రూమ్స్ వున్నాయి. అతడు అన్నిచోట్లకు తిరుగుతూ వుంటాడు.

"మేనక థియేటర్‌కి రమ్మను. ఇవాళ మధ్యాహ్నం మూడూ, నాలుగు మధ్య నేనక్కడ వుంటాను" అన్నాడు తండ్రి.

"అలాగే నాన్నా. కమల చాలా సంతోషిస్తుంది" అందామె.

"నువ్వు ఆనందపడితే చాలు నాకు" అని తండ్రి లేచాడు.

ఆమె భుజంమీద చెయ్యి వేశాడు. ఇద్దరూ ముందు హాల్లోకి నడిచారు. డ్రయివర్ శర్మ యజమాని తోలు బాగ్‌ను తీసుకెళ్ళి కారులో పెట్టాడు.

రాజారావు కారులో కూర్చున్నాడు. డ్రయివర్ తలుపు మూశాడు.

"అమ్మాయి, కారులో స్లోగా వెళ్ళు. మరీ స్పీడుగా వెళ్లొద్దు" అన్నాడు రాజారావు.

"నాకు యాక్సిడెంట్ అవదు, నాన్నా" అందామె ధీమాగా.

రాజారావు కారు వెళ్ళిపోయింది. ముందు హాల్లో కూర్చుని ఆమె దినపత్రికను చదువుతోంది.

టెలిఫోన్ మ్రోగింది. రిసీవర్ ఎత్తిందామె.

"హలో, ఆరతి స్పీకింగ్" అందామె.

"సాగర్ హియర్" అన్నాడతను.

"నీ గురించి నాన్నతో మాట్లాడాను."

"ఏమన్నారాయన?"

"ఇవాళ 3—4 మధ్య మేనక థియేటర్లో తనని కలుసుకోమన్నాను. నువ్వు సరిగ్గా ఆ టైమ్‌లోనే వెళ్ళాలి."

"వెళ్తాను."

"నువ్వు నా కాలేజీ మేట్ కమల అన్నయ్యవని చెప్పాను. నీ తండ్రి వ్యాపారంలో నష్టపోయాడని చెప్పాను. అదే నువ్వూ చెప్పాలి" అందామె.

"అలాగే చెప్తాను" అన్నాడతను.

"సాగర్, రాత్రి ఇంటికి క్షేమంగా వెళ్ళావా?"

"మధ్యలో యే అడ్డంకులూ లేవు" అన్నాడతను.

"నువ్వు యింట్లో లేనప్పుడు నీ తల్లికి యెవరు సహాయ పడ్తారు?"

"ఎవ్వరూ లేరు అలా జీవించడం ఆమెకు అలవాటై పోయింది."

"ఆమె ఎలా గుడ్డిదైంది?"

"పదేళ్ళ క్రితం పెద్ద గాలి - వాన వచ్చింది. ఆమె వంట చేస్తోంది. ఏదో యాసిడ్ సీసా పగిలి అందులో వున్న ద్రవం ఆమె మొహంమీదకు చెదిరిపడింది. అప్పటి నుంచీ ఆమె గుడ్డిదైంది."

"అదంతా విని చాలా విచారిస్తున్నాను."

"ఆమె దురదృష్టవంతురాలు" అన్నాడతను.

"సాగర్, నాన్నను కలుసుకుని యేమయిందో నాకు చెప్పు. ఆరు తర్వాత నేను ఇంట్లో వుంటాను."

"అలాగే" అని అతడు రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

ఆమె సోఫాలో కూర్చుని వెనక్కు వాలి అలో

చిస్తోంది. ఎందుకలనో గాని సాగర్ తన హృదయాన్ని దోచుకున్నాడు. అతడిని చూసినప్పటినుంచీ తన కంఠంలో ఆనందంగా వుంది. సాగర్ గురించి కలలుకంటూ ఆమె కూర్చుండిపోయింది.

4

ఏర్ కండిషండ్ గదిలో రొ టేటింగ్ కుర్చీలో రాజారావు కూర్చుని వున్నాడు. అతడి ముందు ఖరీదైన గాడ్ రేజ్ టేబుల్, కుషన్డ్ కుర్చీలు. టేబుల్ మీద మూడు టెలిఫోన్లు వున్నాయి.

వైట్ యూనిఫామ్‌లో వున్న నౌఖరు గదిలో కొచ్చాడు. ఒక చీటీని రాజారావు కిచ్చాడు. చీటీ మీద సాగర్ అని రాసి వుంది.

"ఐదు నిమిషాలు అయ్యాక రమ్మను" అన్నాడు రాజారావు.

నౌఖరు బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. ఒక టెలిఫోన్ మ్రోగింది.

"హలో, రాజారావు!"

రెండోది మ్రోగింది.

"హలో, రాజారావు! కాస్సేపు వుండండి" అని అతడు మొదటి ఫోన్ రిసీవర్ని అందుకోబోయాడు.

అదే సమయంలో మూడో ఫోన్ మ్రోగింది.

"హలో, రాజారావు" అన్నాడతను.

"నాన్నా, నేను, కాలేజినుంచి" అందో యువతి.

"ఏమిటమ్మా?"

"అతడు వచ్చాడా?"

"ఇప్పుడే వచ్చాడు. నేనింకా కల్సుకోలేదు."

"మంచి ఉద్యోగం యిప్పించు, నాన్నా. అతడు

చాలా మంచివాడు" అందామె.

"అలాగే యిస్తానమ్మా."

"థాంక్స్ నాన్నా" అందామె.

అతడు మొదటి రిసీవర్ని అందుకున్నాడు.

ఫోన్ డిస్కనెక్టు చేయబడిందని గ్రహించి అతడు రిసీవర్ని పెట్టేశాడు.

రెండో రిసీవర్ అందుకున్నాడు.

"హాలో, చెప్పండి. నో, అంత యివ్వను. రెండు లక్షలు ఇస్తా, ఆల్ రైట్. రాత్రి క్లబ్‌లో మాట్లాడుదాం" అని అతడు రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

తలుపు తోసుకొని ఒక యువకుడు లోపలకు వచ్చాడు. వినయంగా టేబుల్ ముందు నిలబడి అతడికి నమస్కరించాడు.

అతడివైపు రాజారావు పరీక్షగా చూశాడు. సాగర్ మొహంలో విశేషమైన ఆకర్షణ వుంది. అతడికి ఉద్యోగమివ్వమని తన కూతురు యెందుకింతగా చెప్తోంది? అతడి మెదడులో ఆలోచనలు సాగుతున్నాయి.

"కూర్చో" అన్నాడతను.

ఎదురుగా వున్న కుర్చీలో సాగర్ కూర్చున్నాడు.

"ఏం పాసయ్యావు?"

"బి.ఎ. పాసయ్యాను, సార్. మూడేళ్ళయింది."

"ఎంత జీతం కావాలి?"

"అది మీరు ఆలోచించండి."

"మీ యిల్లు ఎక్కడుంది?"

అతడు అడ్రెసు చెప్పాడు.

"నీ తండ్రికి వ్యాపారంలో నష్టం వచ్చిందటగా?"

అతడు తల ఆడించాడు.

"నీ చెల్లెలు కమల ఎలా వుంది?"

"ఫైన్, సార్."

"మా అమ్మాయి ఆరతి నీకు తెలుసా?"

"ఆమెతో నాకు పరిచయంలేదు. నా చెల్లెలుద్వారా ఆమె పేరు విన్నాను" అన్నాడతను.

"మూడు రోజుల తర్వాత, శుక్రవారం పొద్దుట పదింటికి నన్ను ఊర్వశి థియేటర్లో కల్సుకో. నీకు యే వుద్యోగం యివ్వాలో ఆలోచించి చెప్తాను."

"అలాగే, సార్" అని నమస్కరించి అతడు వెళ్ళి పోయాడు.

అతడు బెల్ నొక్కాడు. నౌఖరు లోపలకు వచ్చాడు.

"వెంటనే సైమన్ని రమ్మను."

కాసేపట్లో సైమన్ అతడిముందు నిలబడ్డాడు.

"మిస్టర్ సైమన్, నన్నొక యువకుడు ఇప్పుడే కలుసుకున్నాడు. ఇది అతని ఇంటి అడ్రెసు" అని ఒక చీటీని యిచ్చాడు.

"యస్సార్" అన్నాడు సైమన్ చీటీని చూసి.

"షాడో హిమ్! అతడికొక చెల్లెలు కమల వుంటుంది. ఆమె సెల్లా మేరీస్ కాలేజిలో చదువుతోంది. ప్రత్యేకంగా అతడిని గురించి నాకు పూర్తి వివరాలు కావాలి. అతడికి యెవరేనా గర్ల్ ఫ్రెండ్స్ వున్నారేమో కనుక్కో! వుంటే ఫోటోలుతీసి నాకు చూపించు."

"అలాగే సార్" అన్నాడు సైమన్.

"ఆ యువకుని పేరు సాగర్" అన్నాడతను.

"అంతేనా సార్."

"రెండు మూడు రోజుల్లోపల నాకు సమాచారం కావాలి."

"అలాగే చేస్తాను, సార్" అని సైమన్ గదిలోంచి వెళ్ళిపోయాడు.

సైమన్ కంపెనీలకు ఇన్వెస్టిగేటర్‌గా పదేళ్ళనుంచి పనిచేస్తున్నాడు.

ఆలోచిస్తూ రాత్‌మన్స్ సిగరెట్‌ను వెలిగించాడు రాజారావు.

5

హాల్లో కూర్చుని ఆరతి టిఫిన్ తింటోంది. కాఫీ తాగి ఆమె చెయ్యి కడుక్కుంది. మంగమ్మ ప్లేటను పట్టుకు పోయింది.

కాలేజి నుంచి ఆమె యీ రోజు వేగంగా యింటి కొచ్చేసింది. సాగర్‌ని తనకు ఫోన్ చేయమందిగా!

టైమ్ ఆరు దాటింది. టెలిఫోన్ మ్రోగింది. ఆమె హుషారుగా రిసీవర్ని ఎత్తింది.

"హలో, ఆరతి!" అందామె.

"సాగర్ని."

"హలో, సాగర్, ఏమైంది?"

"రాజారావుగార్ని కల్సుకున్నాను. ఆయన్ని చూస్తే నాకు భయమేసింది. ఆయన ఆ ఏ.సి. గదిలో సింహంలా వున్నారు."

"నాన్న పైకి సింహంలాగే వుంటాడు" అందామె నవ్వుతూ.

"మూడు రోజుల తర్వాత శుక్రవారం పొద్దుట పదింటికి రమ్మన్నారు. ఏదో ఉద్యోగం చూసి చెప్తానన్నారు."

"నీకు ఉద్యోగం వచ్చిన ట్లే! ఇటు పైన నువ్వు చెప్పిన మాట నిలబెట్టుకోవాలి."

"నేను మాట తప్పే మనిషిని కాను!" అన్నాడతను.

"చాలా సంతోషం" అందామె.

"ఇంతవరకూ నా జీవితం ఎడారిలో సాగుతున్నట్లు వుండేది. నువ్వు కనిపించాక పూలవనంలో విహరిస్తున్నట్లు మారిపోయింది. దేవతలా నువ్వంతా మార్చేశావు."

ఆమె తీయగా నవ్వింది.

"నేను దేవతను కాను. మామూలు యువతిని. నా లాంటి యువతులు యీ దేశంలో యెందరో వున్నారు."

అతడు వ్యంగ్యంగా నవ్వాడు.

"నీలా నన్ను మార్చడానికి యెవ్వరూ ప్రయత్నించలేదు!"

"నువ్వు ఎక్కడున్నావు?" అందామె.

"మౌంట్ రోడ్డులో, హిగిన్ బాదమ్స్‌నుండి మాట్లాడుతున్నాను. ఇక్కడ నా ఫ్రెండ్ ఒకడున్నాడు."

"సాగర్, నువ్వు అక్కడే వుండు. పుస్తకాలు చూస్తూ వుండు. నేను వస్తున్నాను" అందామె.

"వెంటనే రా" అని అతడు రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

ఆమె బయటకు పరుగెత్తింది. ఫియట్ కారులో కూర్చుంది.

"ఇవాళ నేను ఆరింటికే యింటికి పోవాలమ్మా" అంది మంగమ్మ.

"వెళ్ళు" అని ఆమె కారును గేటువైపు పోనిచ్చింది.

పార్కింగ్ స్థలంలో ఆమె కారాపి దిగింది. హిగిన్ బాదమ్స్ షో రూమ్‌వైపు నడిచింది.

ఆమె లోపలకు వెళ్ళవలసిన అవసరం లేకుండా సాగర్ బయటకొచ్చాడు.

"నా ఫ్రెండ్ మనిద్దర్నీ చూస్తే తర్వాత నన్ను యేడిపిస్తాడు" అన్నాడతను.

"ఎందుకు ఏడిపించడం?" అందామె.

ఇద్దరూ వెనక్కు తిరిగి కారువైపు నడుస్తున్నారు.

"మనిద్దర్కీ ఏదో వుందని అనుమానిస్తాడు!"

అతడి వంక ఆమె నవ్వుతూ చూసింది.

"వుంటే తప్పేమిటి?" అందామె.

"నువ్వు ధనవంతుల బిడ్డవు. ఎవరు యేమన్నా నువ్వు లెక్కచెయ్యవు. డబ్బు నీకు ధైర్యాన్ని యిస్తుంది!"

ఆమె నవ్వింది.

"డబ్బు ధైర్యాన్ని యివ్వొచ్చు. ఏమి లేకపోడం కూడా మనిషికి ధైర్యాన్నిస్తుంది. ఎవరేమన్నా ఏముందిలే పోడానికి అనే భావం మొండి ధైర్యాన్ని యిస్తుంది"

"నువ్వు బాగా ఆలోచిస్తావు!"

"నేను ఎమ్.ఎ. ఫైనలియ్యర్‌లో వున్నాను. మరో రెండు నెలల్లో నా చదువు పూర్తవుతుంది" అందామె.

ఆమె కారు తలుపు తెర్చింది. అతడు సీటుమీద కూర్చున్నాడు. పక్కనే స్టీరింగ్ వీల్ వెనక ఆమె కూర్చుంది.

"నీకు డ్రయివింగ్ తెలుసా?"

"తెలుసు. ఉద్యోగం దొరక్క కొంతకాలం ఒక కారు మెకానిక్ దగ్గర పనిచేశాను. అప్పుడు డ్రయివింగ్ నేర్చుకున్నాను. వాడి బూతులు వినలేక పని మానేశాను" అన్నాడతను.

ఆమె కారును పోనిచ్చింది. పైజామా, జుబ్బాలో వుందామె. అందమైన మొహం. చక్కటి కళ్ళు. అటువంటి యువతిపక్క కారులో కూర్చుంటాడని అతడు

కలలోకూడా అనుకోలేదు.

"మీ నాన్నగారు నా యింటి అడ్రెసు అడిగారు. కమల ఎలా వుందన్నారు...."

"గుడ్ గాడ్, నాన్నకు నీ ఇంటి అడ్రెస్ ఎందుకు?" అందామె ఆశ్చర్యంగా.

"నువ్వు నాకు తెలుసా అని ఆయన అడిగారు. నా చెల్లెలు ద్వారా నీ పేరు తెలుసన్నాను. నీతో పరిచయం లేదన్నాను."

క్షణకాలం ఆమె ఆలోచిస్తూ వుండిపోయింది. నాన్న తనని అనుమానిస్తున్నాడా? సాగర్ కి వుద్యోగం ఇవ్వమని తను పదే పదే చెప్పడం తండ్రిలో అనుమానాన్ని పుట్టించిందా?

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావు?"

హోటల్ మియామీ కాంపౌండులో ఆమె కారు ఆపింది. ఇద్దరూ ఏర్ కండిషండ్ డైనింగ్ హాల్లోకి వెళ్ళారు.

మూలనున్న టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నారు. బేరర్ రాగానే ఆమె ఆర్డరిచ్చింది.

ఆమె హాలు నలువైపులా చూసింది. సైమన్ లోపల కొచ్చి ఒక కుర్చీలో కూర్చోవడం ఆమె గమనించింది.

"సాగర్, నువ్వు ఇక్కడే వుండు!" అని ఆమె సైమన్ టేబుల్ వైపు నడిచింది.

ఆమెను చూసి సైమన్ నవ్వాడు.

"హలో లిటిల్ బాస్ ఇక్కడ ఏం చేస్తున్నావు?" అడిగాడు సైమన్.

"అది చూడ్డానికే వచ్చేరుగా!" అందామె నవ్వుతూ.

సిగరెట్ పొగ పీల్చివదుల్తూ అతడు నవ్వాడు.

"టిఫిన్ తినడానికి వచ్చాను" అన్నాడతను.

"మిస్టర్ సైమన్, టెల్ మి ది ట్రూత్! నాన్న సాగర్ని వెంటాడమన్నారా?" అడిగిందామె.

"అన్నారు."

"నేను సాగర్తో కలిసి తిరగడం యిదే మొదటి సారి. దాన్ని గురించి నేనే నాన్నకు చెప్తాను. ఇదంతా మీ ద్వారా ముందుగా తెలిస్తే నాన్న నామీద మండి పడ్తాడు. ప్లీజ్, మీరు చూసింది నాన్నకు చెప్పకండి. నాన్నకు నేనే చెప్తానని హామీ యిస్తున్నాను."

"ఆల్ రైట్, లిటిల్ బాస్, నీ తండ్రిగారినుంచి ఏవీ దాచను. ప్రామిస్" అన్నాడతను.

"అలాగే" అందామె.

థాంక్స్ చెప్పి ఆమె తన టేబుల్ దగ్గరకు వెళ్ళింది. కాఫీ తాగి సైమన్ వెళ్ళిపోయాడు. లోలోపల నవ్వు కుంటూ ఆమె వెళ్ళిపోతున్న సైమన్ వైపు చూసింది.

"ఎవరాయన?"

"నాన్న కంపెనీలో పని చేస్తున్నారు."

"మన్ని గురించి నాన్నగారితో ఆయన చెప్తారేమో!"

"డోంట్ బాదర్! సైమన్ మంచివారు. మన్ని గురించి చెప్పరు" అందామె.

సాగర్ అనేక రకాల స్వీట్స్ తిన్నాడు. మసాలా దోశ తిన్నాడు.

"నీ ఇంట్లో వంట ఎవరు చేస్తారు?"

"అమ్మే చేస్తుంది. ఆమెకు కొద్దిగా కనిపిస్తుంది."

అరతి కళ్ళు చిట్లించి అతడి వంక చూసింది.

హాల్లోని లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. అనేక మందితో హాలు కిటకిటలాడ్తోంది.

"సాగర్, నువ్వెందుకు పెళ్ళి చేసుకోలేదు?" అడిగిందామె.

"పెళ్ళా, నాకా? నేను నా భార్యను పోషించలేను" అన్నాడతను.

"సాగర్, నీ తల్లికి కళ్ళు బాగా కనబడవు. నీ భార్య ఇంట్లో వుంటే నీ తల్లి సుఖపడుతుంది."

"పైసా ఆదాయం లేనివాడికి పెళ్ళేమిటి?"

"భర్త భార్యను పోషించాలన్నది పాతకాలపు పురుష సిద్ధాంతం. భార్యకూడా తన భర్తను పోషించవచ్చు. ఎవరు పోషించినా నా దృష్టిలో ఒకటే. ఇద్దరు వ్యక్తులు దగ్గరవడానికి అవసరమైనది ప్రేమ, ధనం కాదు" అందామె.

ఆమె వంక అతడు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"నీనుంచి నేను యెంతో నేర్చుకోవాలి" అన్నాడతను.

"నువ్వు నాకు నేర్పే రోజుకూడా వస్తుంది. మనిషి శాశ్వతంగా ఒకలా వుండడు. కాలచక్రం తిరిగినకొద్దీ మనిషి మారాడు ఎంతో తెలుసుకుంటాడు."

ఇద్దరూ వేడి వేడి కాఫీ తాగుతున్నారు.

ఆమె బిల్లు చెల్లించింది.

"సాగర్, నిన్ను చూసిన క్షణం నుంచీ నాకెంతో ఆనందంగా వుంది. నీ రూపం నా హృదయంలో నిల్చిపోయింది. నువ్వు ఒప్పుకుంటే నాన్నతో మన పెళ్ళి విషయం మాట్లాడతాను" అందామె.

అతడు తృప్తిపడ్డాడు.

"నీకూ నాకూ పెళ్ళా? నువ్వు నాకంటె పెద్ద చదువులో వున్నావు. ధనవంతుల బిడ్డవు. చిరిగిన గుడ్డల్లో

వుండే నా తల్లిని చూస్తే నువ్వు పెళ్ళిమాట యెత్తవు!" అన్నాడతను.

"మనిషి ఒంటిమీద వుండే గుడ్డలను మార్చవచ్చు. మనిషి మనోభావాలను మార్చవచ్చు. నువ్వు ఏ స్థితిలో వున్నా నాకు ఫరవాలేదు."

"నీ తండ్రిగారు ఒప్పుకోక పోవచ్చు!"

"నా తండ్రి గురించి నీకంతగా తెలియదు. నేను యేదేనా కావాలంటే నాన్న వద్దనరు. స్వేచ్ఛగా నేను బతకాలని నాన్న నమ్మకం."

"ఆరతీ, ఏదీ చెప్పలేని స్థితిలో వున్నాను నేను. నువ్వూ, నేనూ కలుసుకోడం ఒక కలలా, కథగా అగుపిస్తోంది. ఇదంతా నిజంకాదేమో అనిపిస్తోంది! నిన్నొక దేవతలా పూజిస్తున్నాను" అన్నాడతను.

"ఇదేం కల కాదు, నేను నీ పక్కనే వున్నాను" అని అతడిని మెల్లగా గిల్లింది.

అతడు వెనక్కు జరిగాడు.

"గిల్లితే నొప్పెట్టిందా? మనం స్వప్నసీమలో లేం. హోటల్ మియామీలో వుంటున్నాం. పద, పోదాం" అందామె.

ఇద్దరూ బయటకు నడిచారు. కారులో కూర్చున్నారు. ఆమె కారును పోనిచ్చింది. తన తండ్రి టెక్స్టయిల్ షాపుకు కొంచెం దూరంలో కారు ఆపింది.

"నువ్వు ఇక్కడే కూర్చో! నేను తొందరగా వస్తాను" అని ఆమె షాపువైపు నడిచింది.

పావు గంట తర్వాత అర డజన్ పాకెట్లతో ఆమె తిరిగి వచ్చింది. పాకెట్లను అతడు తీసుకొని వెనుక సీటు మీద పెట్టాడు.

"ఇవన్నీ ఏమిటి?"

"నీ తల్లి కోసం చీరలు, జాకెట్ గుడ్డలు. నేను నీతో ఇప్పుడు వచ్చి నీ అమ్మను కల్సుకుంటాను" అందామె.

"ఇప్పుడెందుకు? మంచిరోజు చూసి వెళ్ళొచ్చు!"

ఆమె నవ్వింది.

"అన్నీ మంచి రోజులేనని నా నమ్మకం. ప్రతిక్షణం మంచిదే. ఆనాడు నా ఇంట్లోకి పరుగెత్తూ వచ్చినపుడు మంచి సమయమో, కాదో చూశావా?" అందామె.

"పోలీసులు వెనక వస్తూంటే అదంతా యెవరు చూడగలరు?"

ఆమె నవ్వింది. కారును పోనిచ్చింది.

"నీ ఇల్లు యెక్కడో చెప్పు!"

ఎలా వెళ్ళాలో అతడు చెప్పాడు.

"ఆరతీ, నీతో ఒక అబద్ధం చెప్పాను. అమ్మ గుడ్డిది కాదు. గుడ్డిదంటే నీలో జాలిపుడుతుందని ఆనాడు అబద్ధమాడాను" అన్నాడతను.

ఆమె అతడి చెయ్యి పట్టుకుంది.

"ఇటుపైన యెప్పుడూ నాతో అబద్ధం చెప్పకు. ప్రామిస్!" అందామె.

"చెప్పను" అన్నాడతను.

6

ఒక చిన్న యింటిముందు ఆమె కారు ఆపింది. ఇద్దరూ కిందకు దిగారు. పాకెట్లను అతడు పట్టుకున్నాడు.

అతడి వెనకనే ఆమె ఎడంవైపున్న ఫ్లాట్ లోకి నడిచింది. ఒకే గది, వెనక వంటగది. ముందు గదిలో చాపమీద పడుకుని వున్న ఒక స్త్రీ వాళ్ళను చూసి

లేచింది.

గదిలో 40 వాట్ బల్బు డిమ్‌గా వెల్గుతోంది.

"నువ్వా!" అందామె కొడుకును చూసి.

"ఈమె పేరు అరతి. నిన్ను చూడాలంది" అన్నాడతను.

"రా అమ్మా, కూర్చో" అంది సాగర్ తల్లి కామాక్షమ్మ.

అరతి చాపమీద కూర్చుంది, ఆమె వంక నవ్వుతూ చూసింది.

కామాక్షమ్మ వయసు 60 వుంటుంది. ఆమె జుత్తు బాగా నెరిసింది. ఆమె ధరించిన చీర మాసింది. అక్కడక్కడ చిరిగింది.

"ఈ పేద కొంపకు యెవరూ రారమ్మా! నువ్వు రావడం ఆశ్చర్యంగా వుంది" అందామె.

"మీకోసం అర డజన్ చీరలు, జాకెట్ గుడ్డలు తెచ్చాను. దయచేసి స్వీకరించండి!"

పాకెట్లను అరతి ఆమె ముందు పెట్టింది. చీరలవైపు ఆమె ఆశ్చర్యంతో చూసింది.

"ఇంత ఖరీదైన చీరలు యీ మురికికూపంలో వుండే వాళ్ళు కట్టుకోరమ్మా!" అందామె.

"ఇల్లు మారొచ్చు" అందామె.

"లక్ష్మిలా వచ్చి పల్కావు. నీ మాట ఫలించాలమ్మా!" అందామె.

అరతి ఆమెవైపు నవ్వుతూ చూసింది.

"నన్ను మీ కోడలుగా స్వీకరించమని అడగాలని యిక్కడికొచ్చాను!" అంది అరతి.

"నీలాటి సుందరి, సంపన్నురాలు నా కోడలయితే వాడి జాతకం మారినట్టే!"

ఆమెకు ఆరతి సాష్టాంగ నమస్కారం చేసింది.

"నన్ను దీవించండి" అందామె.

కామాక్షమ్మ ఆమెను దీవించింది. కొడుకువైపు ఆనందంతో చూసింది.

"నీ జీవితానికి పట్టిన గ్రహణం యీమె రాకతో విడిచిపోయిందిరా! ఈమె వున్నచోట అన్నీ పచ్చగా వుంటాయి" అంది కామాక్షి కొడుకుతో.

సాగర్ మౌనంగా వుండిపోయాడు.

"అత్తయ్యగారూ, నేను వెళ్ళి వస్తాను. త్వరలో మా పెళ్ళి జరుగుతుంది. ఆటుపైన మనందరం ఒకచోట కలిసివుందాం" అందామె.

"వెళ్ళిరా అమ్మా" అంది కామాక్షమ్మ.

ఇద్దరూ బయటనున్న కారు దగ్గరకు నడిచారు. అతడు కూర్చున్నాడు. ఆమె కారును పోనిచ్చింది.

రోడ్డు దీపాలు వెల్గుతున్నాయి. సాగర్ ఆమె నడుం చుట్టూ చెయ్యి పోనిచ్చాడు.

"మీ నాన్నగారితో మాట్లాడాక అమ్మతో అంతా చెప్పివుంటే బాగుండేది" అన్నాడతను.

"మన పెళ్ళి విషయం నీ తల్లికి చాలా ఆనందాన్నియిస్తుంది. అందుకని ఆమెకు ముందు చెప్పాను."

"నీ తండ్రి ఆనందించరా?"

"సాగర్, నా తండ్రి ధనవంతుడు. పేదరికంలో వున్న నిన్ను పెళ్ళాడ్డం నాన్నకంతగా నచ్చకపోవచ్చు. అయినా నాన్న వద్దనడు. నాకోసం సమ్మతిస్తాడు" అందామె.

ఆమె కారును బీచ్‌కి పోనిచ్చింది. ఇద్దరూ ఇసుకలో ఎదిమిదిదాకా కూర్చున్నారు.

"నిన్ను నీ యింటిముందు వదిలేసి నేను వెళ్ళిపోతాను" అందామె.

"పద" అన్నాడు సాగర్.

ఆమె ముందు సీటుమీద కూర్చుంది.

"ఈసారి నువ్వు డ్రయివ్ చెయ్యి" అందామె.

స్టీరింగ్ వెనక కూర్చుని అతడు కారును పోనిచ్చాడు.

7

ఏర్‌కండిషండ్ గదిలోకి మెల్లగా వచ్చాడు సైమన్. రాజారావు అతడివైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"కూర్చో!"

సైమన్ కూర్చున్నాడు.

"సాగర్‌ని ఒకరోజు పూర్తిగా వెంటాడాను, సార్. అతడు చాలాసేపు యింట్లోనే వున్నాడు. అతడికి గర్ల్ ఫ్రెండ్సు లేరనుకుంటాను. ఏ ఆడపిల్లతోనూ అతడు తిరగడం నేను చూడలేదు. మధ్యతరగతి కుటుంబానికి చెందినవాడై వుండాలి సాగర్. అతడికి వుద్యోగం వున్నట్లు కనబడ్డంలేదు."

"ఇంకా యేం కనుక్కున్నావు?"

"ఇవాళకూడా షాడో చేసి మీకు మళ్ళా రిపోర్టు యిస్తాను" అన్నాడు సైమన్.

"అక్కరలేదు. ఇటుపైన అతడిని వెంటాడకు. నువ్వు కనుక్కున్నది చాలు" అన్నాడు రాజారావు.

"యస్సార్" అని సైమన్ వెళ్ళిపోయాడు.

రాత్రి పన్నెండికిటికి యింటి ముందు మెర్సిడిస్ కారు ఆగింది. రాజారావు ముందుహాల్లోకి వెళ్ళాడు. అక్కడున్న

ఆరతిని చూసి నవ్వాడు.

"ఇంకా పడుకోలేదా?" ప్రశ్నించాడు.

"రా నాన్నా, వడ్డిస్తాను" అందామె.

దుస్తులు మార్చుకుని, కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కుని అతడు డైనింగ్ రూమ్‌లోకి వచ్చాడు.

ఆమె కెదురుగా కూర్చుని తినడం ప్రారంభించాడు.

"నాన్నా, నీతో మాట్లాడాలి" అందామె.

"చెప్పమ్మా! తింటూ వింటాను."

"నేను సాగర్‌ని ప్రేమిస్తున్నాను. అతడిని పెళ్ళాడ్తాను."

"నువ్వు అతడికి వుద్యోగం యిమ్మంటే యిటువంటి దేదో వుంటుందని నేనప్పుడే అనుకున్నాను" అన్నాడతను నవ్వుతూ.

"నిన్న అతడి యింటికి వెళ్ళాను. అతడి తల్లిని కల్సుకున్నాను. ఆమెకు అర డజన్ చీరలు ప్రెజంట్ చేశాను."

రాజారావు ఆలోచిస్తున్నాడు. ఇదంతా సైమన్ ఎందుకు చూడలేదు?

"నువ్వు అతడి యింటికి ఎలా వెళ్ళావు?"

"ఒంటరిగా వెళ్ళాను. అతను యింట్లో లేడు" అందామె.

సైమన్ అతడిని వెంటాడుతూ వెళ్ళుండాలి!

"అమ్మాయి, అతడితో నువ్వు సుఖంగా వుండ గలవా?"

"వుండగలనన్నే విశ్వాసం నాకుంది."

"అతడు పేదవాడమ్మా!"

"నీదగ్గరున్న డబ్బు పదిమంది పేదవాళ్ళను ధనవంతు

లుగా చేయగలదు!"

"నీ ఇష్టం తల్లీ, మీ పెళ్ళికి ముహూర్తం పెట్టిస్తాను" అన్నాడతను.

"నాన్నా, ఐ లవ్ యు! యూ ఆర్ రియల్లీ గ్రేట్!" అందామె.

8

ఆరతి, సాగర్ పెళ్ళి వైభవంగా జరిగింది. పుర ప్రముఖులు, మంత్రులు, విదేశీయులు పెళ్ళికి వచ్చారు. పెళ్ళి తర్వాత కామాక్షమ్మ, సాగర్ రాజారావు యింటికి మారిపోయారు.

హనీమూన్‌కి సాగర్, ఆరతి కాశ్మీర్ వెళ్ళారు. నెల పాటు అక్కడ సుఖంగా కాలం గడిపి తిరిగివచ్చారు.

సాగర్ తన మామకు కుడిభుజం అయ్యాడు. పన్నెండు నెలలు వేగంగా దొర్లి పోయాయి.

ఆనాడు సాగర్ సిమెంట్ ఫ్యాక్టరీలో కూర్చుని వున్నాడు. ఢిల్లీ వెళ్ళగానే రాజారావు ఫోన్ చేస్తా నన్నాడు. తన పనులు చూసుకుంటూ అతడి కాల్ కోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు.

టెలిఫోన్ మ్రోగింది. పిడుగులాంటి వార్త విని సాగర్ వులిక్కిపడ్డాడు.

"ఢిల్లీ వెళ్ళే ప్లేను ఆగ్రా ప్రాంతంలో నేల కూలి పోయింది, సార్. ప్రయాణీకులూ, క్రూ మెంబర్లూ మరణించారని వార్త" అన్నాడు సైమన్ అటువైపు నుంచి.

సాగర్ తన భార్య ఆరతితో మాట్లాడాడు. వెంటనే యిద్దరూ మరో విమానంలో ఢిల్లీ వెళ్ళారు.

ప్లేను కూలిన ప్రదేశానికి చేరుకున్నారు. అంతా అల్ల

కల్లోలంగా వుంది. ఎందరో ఏడుస్తున్నారు. తునాతునక లైన తండ్రి శవాన్నిచూసి ఆరతి ఏడ్వసాగింది.

శవాన్ని అక్కడే దహనం చేయించి యిద్దరూ తిరిగి వచ్చారు.

"సాగర్, యిటుపైన నీకు సలహాలివ్వడానికి నాన్న లేడు. అంతా నువ్వే చూసుకోవాలి" అందామె.

"తలిదండ్రులు శాశ్వతంగా బిడ్డలతో వుండలేరు. వయస్సువాళ్ళను ఎత్తుకుపోతుంది. కాని నీ తండ్రి యిలా యాక్సిడెంట్ లో మరణించినందుకు నేను చాలా బాధ పడుతున్నాను" అన్నాడతను.

"విధి అలా వుంది" అందామె.

రోజులు గడిచిపోతున్నాయి. సాగర్ బాగా మారాడు. తెలివిగా అనేక కంపెనీలను నడుపు తున్నాడు.

ఒకనాటి రాత్రి చోలా హోటల్లో పార్టీకి వెళ్ళా డతను. అందరూ విస్కీ సేవిస్తున్నారు. అతడి పక్కనే ఒక యువతి కూర్చుని వుంది. ఆమెకూడా తాగుతోంది!

"హై!" అందామె.

"నా పేరు సాగర్" అన్నాడతను.

"నా పేరు ఎలిజిబెత్" అందామె.

అతడితో కరచాలనం చేసింది. తర్వాత యిద్దరూ డాన్స్ చేశారు. ఆర్కెస్ట్రా శ్రావ్యంగా ధ్వనిస్తోంది. అతడిని అంటిపెట్టుకుని ఆమె కదుల్తోంది.

ఎలిజిబెత్ మహా అందంగా వుంది. అంత అందమైన స్త్రీని అతడు ఎక్కడా చూడలేదు.

ఒంటిగంట తర్వాత తన కారులో తీసుకువెళ్ళి ఆమెను యింటిముందు దింపాడు.

"థ్యాంక్స్" అందామె.

"మళ్ళా ఎప్పుడు కల్సుకుందాం?" అడిగాడతను.

"రేపు ఫోన్ చేయండి" అని తన ఫోన్ నంబరు చెప్పిందామె.

ఆనాటి రాత్రి అతడికి నిద్రపట్టలేదు. ఆమెను గురించే కలలుకంటూ వుండిపోయాడతను.

9

పక్కనే పడుకున్న సాగర్ వైపు ఆరతి చూసింది.

"సాగర్, వారంరోజుల నుంచి నువ్వు వింతగా ప్రవర్తిస్తున్నావు. ఏమైంది?" అడిగిందామె.

"కంపెనీ సమస్యలు. వ్యాపారంలో ఎన్నో ప్రోబ్లమ్స్ వస్తూ వుంటాయి. నీతో హాయిగా కొన్ని రోజులపాటు ఏ బెంగుళూరో పోయి వుండాలనిపిస్తోంది" అన్నాడతను.

"పోదాం, పద" అందామె.

రెండు రోజుల తర్వాత ఒకనాటి ప్రొద్దుటే వాళ్ళు కారులో బెంగుళూరుకి బయల్దేరారు. సాగర్ హుషారుగా కారును పోనిస్తున్నాడు.

"ఇప్పుడు మునుపటిలా వుంది!" అందామె.

అతడామె నడుంచుట్టూ చేయిని పోనిచ్చి ఒక్క చేతితో స్టీరింగ్ వీల్ ని తిప్పుతున్నాడు. ఆరతి కిలకిల నవ్వుతోంది.

అడవి ప్రదేశంలో కారు వెళుతోంది. దట్టంగా వున్నాయి చెట్లు.

అతడు కారును రోడ్డువారగా ఆపాడు. ఇద్దరూ కిందకు దిగారు. సాగర్ ఆమెను బలంగా కౌగలించుకుని ముద్దెట్టుకున్నాడు.

"ఆరతీ, అలా తిరుగుదాం పద, కాస్సేపు. ఇక్కడ చాలా బాగుంది" అన్నాడతను.

పొదలు దాటి యిద్దరూ కొంతదూరం నడిచారు. చెట్ల మధ్య నుంచి కదులున్నారు. ట్రంక్ రోడ్డు దూరంలో వుంది.

అమాంతంగా అతడామె చెయ్యి పట్టుకుని వెనక్కు లాగాడు. వెనుదిరిగి ఆమె అతడి వంక చూసింది. అతడి ఒళ్ళు వణుకుతోంది. అతడి కుడిచేతిలో వున్న కత్తి కింద పడింది.

"ఆ కత్తి ఎందుకు తీశావు?" అర్చిందామె.

అతడు మాట్లాడలేదు. అతడి కళ్ళలోకి ఆమె పరీక్షగా చూసింది.

"ఇక్కడకు తీసుకొచ్చి నన్ను చంపాలనుకున్నావా?" ప్రశ్నించిందామె.

అతడు జవాబివ్వలేదు.

"సాగర్, నిజం చెప్పు! నిన్ను నేను ప్రేమిస్తున్నాను. నా దగ్గర ఏదీ కప్పిపుచ్చకు."

"నాకు ఎలిజిబెత్ కావాలి. ఆమె నాతో వుండాలి. నువ్వు వున్నంతకాలం ఆమె నాతో వుండలేదు!" అన్నాడతను.

"ఎవరామె?"

"చాలా అందమైన యువతి. ఆమె నా పక్కనుంటే గాని ఏ పనీ నేను చెయ్యలేను."

అతడివైపు ఆమె సూటిగా చూసింది.

"నేను ప్రేమించిన వ్యక్తి హంతకుడయితే నేను భరించలేను. నీ కోర్కె తీర్చుకోడానికి నన్ను చంపడం అనవసరం. నీ ఆనందానికి నేను అడ్డురాను. మద్రాసులో

నాన్నకు చాలా యిళ్ళు వున్నాయి. మరో యింటికి నేను వెళ్ళిపోతాను. నీవు కలలుగనే ఆ యువతిని తీసుకొచ్చి యింట్లో వుంచుకో!" అందామె.

"ఆరతీ, నువ్వు ఒక దేవతవి!"

"నువ్వు ఆనందంగా వుండడమే నాకు కావలసింది. పద, పోదాం" అందామె.

ఇద్దరూ కారువైపు నడిచారు. కారులో కూర్చున్నారు.

"వెనక్కి తిప్పి మద్రాను పోనీ" అందామె.

"బెంగుళూరు వెళ్ళొద్దూ?" అడిగాడతను.

"బెంగుళూరులో ఎలిజిబెత్ వుండదు!" అందామె నవ్వుతూ.

కారుని వెనక్కి తిప్పి పోనిచ్చాడతను.

"అమ్మ ఏమంటుందో!" అన్నాడతను.

"ఆమెకు నే సర్ది చెప్తాను. ఆమె ఏమీ అనదు" అంది ఆరతి.

10

డేవిడ్, ఎలిజిబెత్, సాగర్ మేడమీదున్న హాల్లో కూర్చున్నారు. ఫ్లోరసెంట్ లైట్లు వెలుగుతున్నాయి.

కిందభాగంలో వుంటోంది కామాక్షమ్మ. సాధారణంగా ఆమె మేడమీదకు రాదు.

డేవిడ్ వృద్ధుడిలా వున్నాడు. తెల్ల జుత్తు, తెల్లటి మీసాలు, తెల్లటి కనుబొమ్మలు, అతడు వంగి నడుస్తాడు. చేతులు వణుకుతూ వుంటాయి.

"నా తలిదండ్రులు పోయినప్పటినుంచీ మావయ్యే నన్ను పెంచాడు" అంది ఎలిజిబెత్.

మూడు గ్లాసుల్లో ఆమె స్కాచ్ విస్కీ పోసింది.

సోడా కలిపి ఐస్‌క్యూబ్స్ పడేసింది.

"చియర్స్!" అంటూ ముగ్గురూ గ్లాసులను అందు కున్నారు.

ఎలిజిబెత్ అతడిని వేళ్ళతో నవ్వుతూ నిమురుతోంది. మెరిసే కళ్ళతో అతడివైపే చూస్తోంది.

సాగర్ ఆమె ఎర్రటి పెదిమలను ముద్దెట్టుకున్నాడు.

"మీ ప్రేమను మెచ్చుకుంటున్నాను. నేను ఎక్కువ కాలం బతికి వుండను. మీరిద్దరూ ఆనందంగా బతకడమే నాకు కావలసింది" అన్నాడు డేవిడ్.

సాగర్, ఎలిజిబెత్ పెద్ద సోఫాలో పక్క పక్కనే కూర్చున్నారు.

"మావయ్యకు బాగా చూపు అనదు. అతడి ముందు మనం ఏం చేసినా ఫరవాలేదు" అందామె.

మంగమ్మ పైకొచ్చింది.

"అమ్మగారు మిమ్మల్ని రమ్మన్నారండి" అని వెళ్ళి పోయింది.

"వెళ్ళిరా, అమ్మ పిలిస్తే వెంటనే వెళ్ళాలి" అంది ఎలిజిబెత్.

అతడు కిందకు వెళ్ళిపోయాడు.

డేవిడ్ పక్కకొచ్చిన ఎలిజిబెత్‌ను ముద్దెట్టుకున్నాడు.

"మైడియర్, ఆ బాస్టర్డుకి బాగ విస్కీపోసి తాగించు. పడుకుంటాడు. తర్వాత మనం సుఖంగా వుండొచ్చు" అన్నాడు డేవిడ్.

"అలాగే, మైడియర్" అందామె.

మెట్లుదిగి వచ్చిన కొడుకువైపు ఆమె కోపంగా చూసింది.

"ఒరేయ్, నీ ప్రవర్తన నాకు నచ్చడంలేదు. దేవత లాంటి ఆరతిని మరో యింటికి పంపేశావు. ఆ పిశాచంతో తప్ప తాగి పడుంటున్నావు. అది యీ యింటికి నిప్పెట్టి నిన్ను నాశనం చేస్తుందిరా! నా మాటలు గుర్తుంచుకో!" హెచ్చరించింది కామాక్షమ్మ.

"అమ్మా, ఆరతి మాట్లాడకుండా వూరుకుంది. నువ్వెందుకు బాధపడ్తావు? నీ కొడుకును ఎలిజిబెత్ రాణీ ప్రేమిస్తోందని ఆనందించు!" అన్నాడు సాగర్.

"అది రాణీ కాదురా, రాక్షసి!" అర్చిందామె.

"అంత అందాన్ని రాక్షసి అన్నందుకు రాక్షసులు సంతోషించాలి" అని నవ్వాడతను.

"నువ్వు నా కడుపున చెడబుట్టావురా!" అని తిట్టిందామె.

అతడు తల్లివైపు సూటిగా చూశాడు.

"రామా కృష్ణా అనుకుంటూ కూర్చో. నీకు ముక్తి లభిస్తుంది. నా జీవితంలోకి వేలు పెట్టకు!" అని అతడు పైకి వెళ్ళిపోయాడు.

దేవిడ్ సోఫాలో కూర్చుని వణుకుతున్నాడు.

"ఇంత సేపు నిన్ను చూడకుండా వుండలేను!" అంది ఆమె.

అతడిని అమాంతంగా కౌగలించుకుంది. అనేకచోట్ల ముద్దెట్టుకుంది. విస్కీతో నిండిన గ్లాసును అతడి కందించింది.

అతడు తాగుతున్నాడు. ఆమె మెట్లవైపు వెళ్ళి వంటామెను పైకి రమ్మంది. వంటామె వచ్చింది.

"వండిన పదార్థాలు తెచ్చి హాల్లోని డైనింగ్ టేబుల్ మీద పెట్టి నువ్వు వెళ్ళిపోవచ్చు" అందామె.

"అలాగే నమ్మా" అంది వంటామె, విసుగు ప్రదర్శిస్తూ.

11

తప్ప తాగి సాగర్ మొజాయిక్ ఫ్లోర్ మీద సోఫా పక్కనే పడి, గుర్రుపెడ్తూ నిద్రపోతున్నాడు.

"ఇతడిని సోఫాలో పడుకో బెడ్దామా?" అడిగింది ఎలిజిబెత్.

"బాస్టర్డుని అలాగే పడుకోనీ! పద డిన్నర్ కి!" అన్నాడు డేవిడ్.

హాల్లో వున్న డైనింగ్ టేబుల్ కుర్చీల్లో యిద్దరూ పక్కపక్కనే కూర్చున్నారు. టైమ్ పన్నెండు కావస్తోంది.

ఇద్దరూ ఆకలితో తింటున్నారు.

"మై డియర్, ఇక్కడ పని తొందరగా ముగించి మనం మాయమవ్వాలి. లేకపోతే మన గుట్టు బయట పడుంది. సాగర్ మనకు దొరికిన పెద్ద చేప. కనీసం పది లక్షలు పైన రొక్కం, నగలు పట్టుకొని మనం పోవాలి" అన్నాడు డేవిడ్.

ఆమె అతడివైపు చూసింది. అతడిప్పుడు వణకడం లేదు.

"ఆ విగ్ తీసేయి. ఓల్డు మన్ లా వున్నావు!" అందామె.

"తర్వాత మన పడగ్గదిలో తీస్తానులే!"

"మై డియర్, యింతకుముందు అనేక పట్టణాల్లో యెందరిన్నో మనం మోసంచేశాం. ఈసారి చేతికొచ్చిన డబ్బుతో తృప్తిపడి మనం యీ జీవితానికి గుడ్ బై చెప్పేయాలి. మనం యెంత పట్టుకుపోయినా సాగర్ కి

ఈగ కాటులా వుంటుంది. అతడు లెక్క చేయడు" అంది ఎలిజబెత్.

డిన్నర్ ముగించి వాళ్ళు పడగ్గదిలోకి వెళ్ళారు. డేవిడ్ తలుపు మూశాడు.

సిగరెట్ పీలుస్తూ సోఫాలో కూర్చున్నాడు. విగ్ తీసేశాడు. మీసాలను పీకేశాడు. ఇప్పుడతను యువకుడిలా వున్నాడు. అతడి ఒళ్ళో తల పెట్టుకుని ఆమె పడుకుంది.

"ఈసారి యెక్కడకు పోదాం?"

"కాశ్మీర్ పోయి అక్కడ స్థిరపడిపోదాం" అన్నాడతను.

"మనం ఇక్కడికి వచ్చి అప్పుడే నాలుగు రోజులైంది. అతడి బ్లాక్ మనీ యెక్కడుందో తెల్సుకున్నావా?"

"పడగ్గదిలో ఒక సీక్రెట్ పెట్టె వుందన్నాడు. రేపు కనుక్కుంటాను."

"తొందరగా పని కానీ" అన్నాడు డేవిడ్.

కిందనున్న టెలిఫోన్ మ్రోగింది. నిద్రపట్టని కామాక్షమ్మ వెళ్ళి రిసీవర్ని అందుకుంది.

"హలో" అంది.

"అత్తయ్యగారూ, నేను, ఆరతిని. మీరు బాగా వున్నారా?"

"చావలేక బతికి వున్నానమ్మా."

"ఆయన భోజనం చేశారా?"

"ముగ్గురూ తాగుతున్నారని మంగమ్మ చెప్పింది. పై తలుపులు మూసివున్నాయి. పైన ఏం జరుగుతున్నదీ తెలియడంలేదు" అంది కామాక్షి.

"సాగర్ అంతగా ప్రేమించిన యువతి అతడి బాగోగులను చూడకుండా వుండదని నమ్ముదాం" అంది ఆరతి.

కొంతసేపు యిద్దరూ మాట్లాడలేదు.

"ఏదేనా అవసరం ఏర్పడితే నాకు వెంటనే ఫోన్ చేయండి. తక్షణం వచ్చేస్తాను" అని అరతి రిసీవర్ పెట్టేసింది.

12

రెండు రోజులు గడిచిపోయాయి.

ఆమె మెట్లవైపు వెళ్ళింది. కిందకు చూసింది. హాల్లో ఎవ్వరూ కనబడలేదు.

"మంచి సమయం, పోదాం" అంది ఎలిజిబెత్.

డేవిడ్ టైమ్ చూశాడు. పన్నెండు దాటింది. లైట్లు వెల్గుతున్నాయి. రెండు ఏర్ బాగ్ లను యిద్దరూ పట్టుకున్నారు. మెల్లిగా మెట్లు దిగారు. బయటకు వెళ్ళిపోయారు.

తలుపు వెనకనుంచి వాళ్ళను చూసిన కామాక్షి పైకి పరుగెత్తింది. సోఫాలో పడుకున్న కొడుకుని తట్టింది. అతడు లేవలేదు. అతడి మొహంమీద నీళ్ళు పోసింది.

అతడు కళ్ళు తెరాచాడు.

"ఒరేయ్, వాళ్ళిద్దరూ పారిపోతున్నారురా! వెళ్ళి ఆపు!" అర్చిందామె.

అతడు లేచి నిలబడ్డాడు.

"నేను చెప్పింది నీకు అర్థమైందా?"

అతడు కిందకు పరుగెత్తాడు. బయటకు వెళ్ళాడు. పోర్టికోలో మోరిస్ కారు లేదు. వాళ్ళు అందులో వెళ్ళి వుంటారు.

అతడు మెర్సిడిస్ లో కూర్చున్నాడు. గూర్ఖా అక్కడికొచ్చాడు.

"వాళ్ళు యిప్పుడే వెళ్ళారు, సాబ్" అన్నాడతను.

"కారు ఎటువైపు తిరిగింది?"

"కుడివైపు సాబ్" అన్నాడతను.

సాగర్ మెర్సిడిస్ కారును పోనిచ్చాడు. గేటు దాటగానే మెర్సిడిస్ కుడివైపుకు తిరిగి మాసుకుపోయింది.

కామాక్షమ్మ కిందకు దిగింది. రిసీవర్ ఎత్తి ఒక నంబరు తిప్పింది.

"హాలో" అంది ఆరతి.

"వెంటనే ఇక్కడకు రామ్మా! వాళ్లు ఇప్పుడే పారిపోయారు. సాగర్ వెనకనే వెళ్లాడు" అందామె.

"వస్తున్నాను" అంది ఆరతి.

పది నిమిషాల్లో ఆరతి కారు పోర్టికోలో ఆగింది. గూర్ఖా ఆమెకు నమస్కరించాడు.

"వాళ్ళు మోరిస్ కారులో వెళ్ళారమ్మా. అయ్యగారు మెర్సిడిస్‌లో వెళ్ళారు" అన్నాడు గూర్ఖా.

కారు దిగిఆమె హాల్లోకి పరుగెత్తింది. రిసీవర్ ఎత్తి పోలీసు నంబరు తిప్పింది. మోరిస్ కారు నంబర్ను వాళ్ళకు చెప్పింది. వాళ్ళను వెంటాడుతూ మెర్సిడిస్‌లో వెళ్ళిన తన భర్త సాగర్ గురించి చెప్పింది. తన అడ్రెసు టెలిఫోన్ నంబరు యిచ్చింది.

"మేం వెంటనే మోరిస్ కారు కోసం చూస్తాం" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ రామన్.

హాల్లో ఆరతి పచార్లు చేస్తోంది. కామాక్షి సోఫాలో కూర్చుంది.

అరగంట తర్వాత టెలిఫోన్ మ్రోగింది. వెళ్ళి ఆమె రిసీవర్ని ఎత్తింది.

"మోరిస్ కారు దొరికింది. అందులో డేవిడ్ అనే అతను గాయపడి వున్నాడు. మీ భర్త సాగర్ ఇక్కడే

వున్నారు. పారిపోయిన ఎలిజిబెత్ కోసం పోలీసులు గాలిస్తున్నారు" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ రామన్.

"ఆమె దొరికితే నాకు వెంటనే చెప్పండి" అందామె.

"చెప్తాను."

"థాంక్స్" అందామె.

నిమిషాలు గడుస్తున్నాయి. టైమ్ ఒంటి గంట దాటింది. మెర్సిడిస్ కారొచ్చి పోర్టికోలో ఆగింది. సాగర్ అలసటగా దిగి హాల్లోకి వెళ్ళాడు. అక్కడున్న ఆరతి వంక అతడు చూడలేక తలదించుకున్నాడు.

"సాగర్ ఏమైంది?" అడిగిందామె.

"ఎలిజిబెత్ ను పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. డేవిడ్ హాస్పిటల్లో వున్నాడు. డేవిడ్ అంతా పోలీసుల ముందు ఒప్పేసుకున్నాడు. రెండు ఏర్ బాగ్స్లో నగలు, డబ్బు పెట్టుకుని వాళ్ళు ఇద్దరూ పారిపోయారు. కాని ఆఖరి క్షణంలో అతడిని కత్తితో పొడిచి ఏర్ బాగ్స్ తీసుకుని ఆమె పారిపోయింది అంతా తనకే దక్కుతుందని ఆమె అనుకుంది" అన్నాడు సాగర్.

"ఆ ఏర్ బాగ్స్ నీకు వాళ్ళు తిరిగి ఇస్తారా?"

"తర్వాత ఇస్తారు" అన్నాడు సాగర్.

ఆమె నవ్వుతూ అతడి వంక చూసింది.

"సాగర్, నువ్వు క్షేమంగా ఇంటికి తిరిగివచ్చినందుకు సంతోషిస్తున్నాను. పాపం, ఆమె ఏదో తప్పు చేసింది. నువ్వు ఆమెను గాఢంగా ప్రేమించావు. ఆమెను కాపాడ్డానికి ప్రయత్నించు" అందామె.

ఆమెవైపు అతడు అదోలా చూశాడు.

"ఆమె ఎందరినో అలా మోసం చేసింది. డేవిడ్

ముసలివాడిలా నటించేవాడు. తనను పెంచిన మామగా అతడిని ఆమె పరిచయం చేసేది. ఇద్దరూ తోడుదొంగలు. ఆమె నాకు బాగా గుణపాఠం చెప్పింది. నేనెంత చవటనో నాకర్థమైంది" అన్నాడతను.

"నేను వెళ్తాను" అంది ఆరతి.

"ఎక్కడకి?"

"నా ఇంటికి."

"ఇదే నీ ఇల్లు. ఈ ఇంటి దేవతవు నీవే! ఈ ఇంటికి నేను అపకీర్తి తెచ్చాను. నన్ను క్షమించు" అన్నాడు సాగర్.

ఆరతి అతడివైపు నవ్వుతూ చూసింది.

"సాగర్, డిన్నర్ అయిందా?"

"పెట్టేవాళ్ళుంటేగా?"

"నేను లేనట్రా?" అర్చింది తల్లి.

"ఆ మోసగాళ్ళను నమ్ముకొని నేను నీకూ, ఆరతికీ దూరమయ్యాను. నాకు విస్కీ పోసి నన్ను వాళ్ళు జోకొట్టేవారు. నేను తిండి తినకుండా నే పడుకునే వాడిని. వాళ్ళు బాగా తిని సుఖంగా వుండేవారు."

"రండి, వడ్డిస్తాను" అంది ఆరతి.

కిందనున్న డైనింగ్ హాల్లోకి ఇద్దరూ వెళ్లారు. వున్న పదార్థాలను ఆమె వడ్డించింది. అతడు ఆకలితో తిన్నాడు.

"ఆరతీ, నన్ను క్షమించు! జరిగింది మర్చిపో! ఇటు పైన మన జీవితం ఆనందంగా సాగుతుంది" అన్నాడతను.

"చూద్దాం" అందామె.

—: అ యి పో యి ం ది:—